

भ्यामित्याह हवींषि निर्वपति गत्यै चत्वारि च ॥
अनु० ४ ॥

पञ्चमोऽनुवाकः ।

इन्द्रो वृचमहन् । सोऽपः । अभ्यं म्रियत । तासां य-
न्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत् । तदपोदक्रामत् । ते
दुर्भा अभवन् । यहर्भरप उत्पुनाति । या एव मेध्या य-
ज्ञियाः सदेवा आपः । ताभिरेवैना उत्पुनाति । द्वा-
भ्यामुत्पुनाति ॥ १ ॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै । देवो वः सवितोत्पुना-
त्वित्याह । सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति । अच्छिद्रेण
पवित्रेणेत्याह । असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम् । ते-
नैवैना उत्पुनाति । वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह ।
प्राणा वा आपः । प्राणा वसवः । प्राणा रश्मयः ॥ २ ॥

प्राणैरेव प्राणान्त्सम्पृणक्ति । सावित्रियर्चा । सवितृ-
प्रसूतं मे कर्मासदिति । सवितृप्रसूतमेवास्य कर्मा भ-
वति । पच्छो गायत्रिया चिष्ममृद्धत्वाय । आपो देवी-
रग्रे पुवो अग्रे गुव इत्याह । रूपमेवासांमेतन्महिमानं
व्याचष्टे । अग्र इमं यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह ।
अग्र एव यज्ञं नयन्ति । अग्रे यज्ञपतिम् ॥ ३ ॥